

УНИВЕРЗИТЕТ „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ - ШТИП
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

UDC 81
UDC 82
UDC 008

ISSN: 2545-3998
DOI: 10.46763/palim

ПАЛИМПСЕСТ

МЕЃУНАРОДНО СПИСАНИЕ ЗА ЛИНГВИСТИЧКИ,
КНИЖЕВНИ И КУЛТУРОЛОШКИ ИСТРАЖУВАЊА

PALIMPSEST

INTERNATIONAL JOURNAL FOR LINGUISTIC,
LITERARY AND CULTURAL RESEARCH

PALMK, VOL X, NO 19, STIP, 2025

ГОД. 10, БР. 19
ШТИП, 2025

VOL. X, NO 19
STIP, 2025

ПАЛИМПСЕСТ

Меѓународно списание за лингвистички, книжевни
и културолошки истражувања

PALIMPSEST

International Journal for Linguistic, Literary
and Cultural Research

Год. 10, Бр. 19
Штип, 2025

Vol. 10, No 19
Stip, 2025

PALMK, VOL 10, NO 19, STIP, 2025

DOI:

ПАЛИМПСЕСТ

Меѓународно списание за лингвистички, книжевни
и културолошки истражувања

ИЗДАВА

Универзитет „Гоце Делчев“, Филолошки факултет, Штип

ГЛАВЕН И ОДГОВОРЕН УРЕДНИК

Ранко Младеноски

УРЕДУВАЧКИ ОДБОР

Виктор Фридман, Универзитет во Чикаго, САД
Толе Белчев, Универзитет „Гоце Делчев“, Македонија
Нина Даскаловска, Универзитет „Гоце Делчев“, Македонија
Ала Шешкен, Универзитет Ломоносов, Руска Федерација
Олга Панкина, НВО Македонски културен центар, Руска Федерација
Астрид Симоне Хлубик, Универзитет „Крал Михаил I“, Романија
Алина Андреа Драгоеску Урлика, Универзитет „Крал Михаил I“, Романија
Сунчана Туксар, Универзитет „Јурај Добрила“ во Пула, Хрватска
Саша Војковиќ, Универзитет во Загреб, Хрватска
Шандор Чегледи, Универзитет во Панонија, Унгарија
Ева Бус, Универзитет во Панонија, Унгарија
Хусејин Озбај, Универзитет Гази, Република Турција
Озтурк Емироглу, Универзитет во Варшава, Полска
Елена Дараданова, Универзитет „Св. Климент Охридски“, Република Бугарија
Ина Христова, Универзитет „Св. Климент Охридски“, Република Бугарија
Џозеф Пониах, Национален институт за технологија, Индија
Сатхарај Венкатесан, Национален институт за технологија, Индија
Петар Пенда, Универзитет во Бања Лука, Босна и Херцеговина
Данило Капасо, Универзитет во Бања Лука, Босна и Херцеговина
Мета Лах, Универзитет во Љубљана, Република Словенија
Намита Субиото, Универзитет во Љубљана, Република Словенија
Ана Пеличер-Санчез, Универзитет во Нотингам, Велика Британија
Мајкл Грини, Универзитет во Нотингам, Велика Британија
Татјана Ѓурин, Универзитет во Нови Сад, Република Србија
Диана Поповиќ, Универзитет во Нови Сад, Република Србија
Жан Пол Мејер, Универзитет во Стразбур, Република Франција
Жан Марк Веркруз, Универзитет во Артуа, Република Франција
Регула Бусин, Швајцарија
Натале Фиорето, Универзитет во Перуца, Италија
Оливер Хербст, Универзитет во Вурцбург, Германија
Шахинда Езат, Универзитет во Каиро, Египет
Џулијан Чен, Универзитет Куртин, Австралија

PALIMPSEST

International Journal for Linguistic, Literary
and Cultural Research

PUBLISHED BY

Goce Delchev University, Faculty of Philology, Stip

EDITOR-IN-CHIEF

Ranko Mladenoski

EDITORIAL BOARD

Victor Friedman, University of Chicago, USA
Tole Belcev, Goce Delchev University, Macedonia
Nina Daskalovska, Goce Delchev University, Macedonia
Alla Sheshken, Lomonosov Moscow State University, Russian Federation
Olga Pankina, NGO Macedonian Cultural Centre, Russian Federation
Astrid Simone Hlubik, King Michael I University, Romania
Alina Andreea Dragoescu Urlica, King Michael I University, Romania
Sunčana Tuksar, Juraj Dobrila University of Pula, Croatia
Saša Vojković, University of Zagreb, Croatia
Sándor Czeglédi, University of Pannonia, Hungary
Éva Bús, University of Pannonia, Hungary
Husejin Ozbaj, GAZİ University, Republic of Turkey
Öztürk Emiroğlu, University of Warsaw, Poland
Elena Daradanova, Sofia University “St. Kliment Ohridski”, Republic of Bulgaria
Ina Hristova, Sofia University “St. Kliment Ohridski”, Republic of Bulgaria
Joseph Ponniah, National Institute of Technology, India
Sathyaraj Venkatesan, National Institute of Technology, India
Petar Penda, University of Banja Luka, Bosnia and Herzegovina
Danilo Capasso, University of Banja Luka, Bosnia and Herzegovina
Meta Lah, University of Ljubljana, Republic of Slovenia
Namita Subiotto, University of Ljubljana, Republic of Slovenia
Ana Pellicer Sanchez, The University of Nottingham, United Kingdom
Michael Greaney, Lancaster University, United Kingdom
Tatjana Durin, University of Novi Sad, Republic of Serbia
Diana Popovic, University of Novi Sad, Republic of Serbia
Jean-Paul Meyer, University of Strasbourg, French Republic
Jean-Marc Vercruysse, Artois University, French Republic
Regula Busin, Switzerland
Natale Fioretto, University of Perugia, Italy
Oliver Herbst, University of Würzburg, Germany
Chahinda Ezzat, Cairo University, Egypt
Julian Chen, Curtin University, Australia

РЕДАКЦИСКИ СОВЕТ

Луси Караниколова-Чочоровска
Толе Белчев
Нина Даскаловска
Билјана Ивановска
Ева Ѓорѓиевска
Марија Леонтиќ
Јована Караникиќ Јосимовска
Натка Јанкова-Алаѓозовска

ЈАЗИЧНО УРЕДУВАЊЕ

Ранко Младеноски (македонски јазик)
Весна Продановска (англиски јазик)
Толе Белчев (руски јазик)
Билјана Ивановска (германски јазик)
Марија Леонтиќ (турски јазик)
Ева Ѓорѓиевска (француски јазик)
Јована Караникиќ Јосимовска (италијански јазик)

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК

Славе Димитров

АДРЕСА

ПАЛИМПСЕСТ
РЕДАКЦИСКИ СОВЕТ
Филолошки факултет
ул. „Крсте Мисирков“ бр. 10-А
п. фах 201
МК-2000 Штип

<http://js.ugd.edu.mk/index/PAL>

Меѓународното научно списание „Палимпсест“ излегува двапати годишно во печатена и во електронска форма на посебна веб-страница на веб-порталот на Универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип: <http://js.ugd.edu.mk/index.php/PAL>. Трудовите во списанието се објавуваат на следните јазици: македонски јазик, англиски јазик, германски јазик, француски јазик, руски јазик, турски јазик и италијански јазик. Трудовите се рецензираат.

EDITORIAL COUNCIL

Lusi Karanikolova-Chochorovska
Tole Belcev
Nina Daskalovska
Biljana Ivanovska
Eva Gjorgjievska
Marija Leontik
Jovana Karanikik Josimovska
Natka Jankova-Alagjozovska

LANGUAGE EDITORS

Ranko Mladenoski (Macedonian language)
Vesna Prodanovska (English language)
Tole Belcev (Russian language)
Biljana Ivanovska (German language)
Marija Leontik (Turkish language)
Eva Gjorgjievska (French language)
Jovana Karanikik Josimovska (Italian language)

TECHNICAL EDITOR

Slave Dimitrov

ADDRESS

PALIMPSEST
EDITORIAL COUNCIL
Faculty of Philology
Krstev Misirkov 10-A
P.O. Box 201
MK-2000, Stip

<http://js.ugd.edu.mk/index/PAL>

The International Scientific Journal “Palimpsest” is issued twice a year in printed form and online at the following website of the web portal of Goce Delcev University in Stip: <http://js.ugd.edu.mk/index.php/PAL>
Papers can be submitted and published in the following languages: Macedonian, English, German, French, Russian, Turkish and Italian language.
All papers are peer-reviewed.

СОДРЖИНА / TABLE OF CONTENTS

11 ПРЕДГОВОР

Ева Ѓорѓиевска, уредник на „Палимпсест“

FOREWORD

Eva Gjorgjievska, Editor of “Palimpsest”

ЈАЗИК / LANGUAGE

15 Elena Shalevska

SENTENCE STRUCTURE IN HUMAN AND AI-GENERATED TEXTS: A COMPARATIVE STUDY

25 Mehmet Kahraman

SÖZLÜKLERDE ALAN ETİKETLERİNİN İŞLEVLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME: ‘KAZAK TİLİNİN TÜSİNDİRME SÖZDİĞİ’ ÖRNEĞİ

Mehmet Kahraman

A STUDY ON THE FUNCTIONS OF FIELD LABELS IN DICTIONARIES: THE EXAMPLE OF “KAZAK TİLİNİN TÜSİNDİRME SÖZDİĞİ”

37 Марија Леонтиќ

СИНТАГМИ СО ГЛАГОЛСКА ПРИДАВКА ВО ТУРСКИОТ ЈАЗИК И НИВНОТО ПРЕДАВАЊЕ ВО МАКЕДОНСКИОТ ЈАЗИК

Marija Leontik

WORD GROUPS WITH A PARTICIPLE IN TURKISH LANGUAGE AND THEIR EQUIVALENCE IN MACEDONIAN LANGUAGE

47 Марија Соколова

УПОТРЕБАТА НА ПАРОНИМСКИТЕ ПАРОВИ ЧИТКО/ЧИТЛИВО И ГЕНЕТСКИ/ГЕНЕТИЧКИ

Marija Sokolova

THE USE OF PARONYM PAIRS READABLE / LEGIBLE AND GENETIC / GENETICS

55 Hana Peloušková

IST DAS MULTILINGUALE KORPUS INTERCORP EINE GEEIGNETE MATERIALQUELLE FÜR KONTRASTIVE UNTERSUCHUNGEN VON PHRASEM-KONSTRUKTIONEN?

Hana Peloušková

IS THE MULTILINGUAL CORPUS INTERCORP A SUITABLE SOURCE OF MATERIAL FOR CONTRASTIVE ANALYSES OF PHRASEME CONSTRUCTIONS?

- 65 Brikena Kadzadej, Admira Nushi**
ÜBER GRENZEN HINWEG: EINE EMPIRISCHE ERFORSCHUNG DER
DEUTSCH-ALBANISCHEN ZWEISPRACHIGKEIT
Brikena Kadzadej, Admira Nushi
ACROSS BORDERS: AN EMPIRICAL EXPLORATION OF GERMAN
ALBANIAN BILINGUALISM

КНИЖЕВНОСТ / LITERATURE

- 77 Jasmina Mojsieva-Gusheva**
ПРИСУСТВОТО НА МАГИЧНИОТ РЕАЛИЗАМ ВО ПРОЗАТА НА ЖИВКО
ЧИНГО
Jasmina Mojsieva-Gusheva
THE PRESENCE OF MAGIC REALISM IN THE NOVEL AND SHORT STORY
OF ŽIVKO ČINGO
- 91 Софија Иванова, Ранко Младеноски**
СИНОНИМНИТЕ ЖЕНСКИ ЛИКОВИ ВО МАКЕДОНСКАТА ДРАМА ОД
ПРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК
Sofija Ivanova, Ranko Mladenoski
THE SYNONYMOUS CHARACTERS WITH THE ACTING FUNCTION OF
HELPERS IN THE MACEDONIAN DRAMA FROM THE FIRST HALF OF THE
20TH CENTURY
- 103 Mauro Dujmović, Sunčana Tuksar**
AI-DRIVEN COMMUNICATION: THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE
IN SHAPING CONSUMERISM AND SOCIAL CONTROL IN *BRAVE NEW
WORLD* AND *NINETEEN EIGHTY-FOUR*
- 115 Luisa Emanuele**
LA PRIGIONE DEL LUSSO E DELLA FAMA. L'IDENTITÀ FITTIZIA DA
FITZGERALD ALLA CONTEMPORANEITÀ DIGITALE
Luisa Emanuele
THE PRISON OF LUXURY AND FAME. FICTITIOUS IDENTITY FROM
FITZGERALD TO DIGITAL CONTEMPORANEITY
- 127 Zeki Gürel**
HALİD ZİYA UŞAKLIGİL'İN NEMİDE ADLI ROMANI ÜZERİNE
Zeki Gürel
A STUDY ON HALID ZIYA UŞAKLIGİL'S NOVEL "*NEMİDE*"
- 135 Lindita Kazazi, Aterda Lika**
LATRADUZIONE DELLA POESIA ITALIANA NELL'ALBANIA DITTATORIALE
– IL CASO DI NIKOLLË DAKAJ TRA LA RESISTENZA E LA PERSECUZIONE
Lindita Kazazi, Aterda Lika
THE TRANSLATION OF ITALIAN POETRY IN DICTATORIAL ALBANIA - THE
CASE OF NIKOLLË DAKAJ – BETWEEN RESISTANCE AND PERSECUTION

КУЛТУРА / CULTURE

- 149 Катица Кулавкова**
НАРЦИЗМОТ НА МАЛИТЕ РАЗЛИКИ И БАЛКАНИЗАЦИЈАТА
Katica Kulavkova
THE NARCISSISM OF MINOR DIFFERENCES AND BALKANIZATION
- 159 Туркан Олцај**
ПИОНЕРИТЕ НА БУГАРСКАТА ПРЕРОДБА НА СТРАНИЦИТЕ НА
ТУРСКОТО СПИСАНИЕ „ШЕХБАЛ“
Türkan Olcay
THE PIONEERS OF THE BULGARIAN REVIVAL ON THE PAGES OF THE
TURKISH MAGAZINE “SHEHBAL”
- 169 Özge Nur Ünal**
ŞAMANİZM VE ESKİ TÜRK İNANÇ SİSTEMİNDEN İZLER TAŞIYAN BİR
DÜĞÜN RİTÜELİ: TAVUK GETİRME OYUNU
Özge Nur Ünal
A WEDDING RITUAL WITH TRACES OF SHAMANISM AND THE OLD
TURKISH BELIEF SYSTEM: CHICKEN FETCHING GAME

МЕТОДИКА НА НАСТАВАТА / TEACHING METHODOLOGY

- 181 Kamran Akhtar Siddiqui**
ATTITUDES OF BUSINESS UNDERGRADUATES TOWARDS ENGLISH-
MEDIUM INSTRUCTION FOR THEIR ACADEMIC AND PROFESSIONAL
CAREER ASPIRATIONS: A CASE STUDY
- 191 Anastasija Anastasova, Nina Daskalovska**
LANGUAGE PROFICIENCY AND SPEAKING ANXIETY IN MACEDONIAN
LEARNERS OF ENGLISH
- 203 Martina Mihaljević, Maja Pivčević**
TRAITEMENT DES ERREURS ORALES EN FLE – ATTITUDES ET
PRÉFÉRENCES
Martina Mihaljević, Maja Pivčević
ORAL ERRORS TREATMENT IN FLE CLASSROOM: ATTITUDES AND
PREFERENCES
- 215 Jonida Bushi, Ema Kristo**
DIE ROLLE DER GESCHICHTE BEIM ERLERNEN VON FREMDSPRACHEN:
EIN BESONDERER FOKUS AUF DIE DEUTSCHE SPRACHE
Jonida Bushi, Ema Kristo
THE ROLE OF HISTORY IN LEARNING FOREIGN LANGUAGES: A
SPECIAL FOCUS ON THE GERMAN LANGUAGE

227 Marisa Janku

ARBEIT MIT KÜNSTLICHER INTELLIGENZ IM DEUTSCHUNTERRICHT:
EINE FALLSTUDIE AM BEISPIEL VON CHATGPT

Marisa Janku

WORKING WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN GERMAN LESSONS: A
CASE STUDY USING THE EXAMPLE OF CHATGPT

235 Kevin Simonov, Nina Daskalovska

WHEN ARE STUDENTS AT THEIR PEAK PERFORMANCE?

ПРИКАЗИ / BOOK REVIEWS

247 Марина Димитриева-Ѓорѓиевска

ОПОЗИТНОСТА КАКО ОСНОВА НА РОМАНОТ „СВЕТОТ ШТО ГО
ИЗБРАВ“ ОД КАЛИНА МАЛЕСКА

Marina Dimitrieva-Gjorgievska

OPPOSITION AS THE FOUNDATION OF THE NOVEL *THE WORLD I
CHOSE* BY KALINA MALESKA

ДОДАТОК / APPENDIX

259 ПОВИК ЗА ОБЈАВУВАЊЕ ТРУДОВИ

ВО МЕЃУНАРОДНОТО НАУЧНО СПИСАНИЕ „ПАЛИМПСЕСТ“
CALL FOR PAPERS

FOR THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC JOURNAL “PALIMPSEST”

ŞAMANİZM VE ESKİ TÜRK İNANÇ SİSTEMİNDEN İZLER TAŞIYAN BİR DÜĞÜN RİTÜELİ: TAVUK GETİRME OYUNU

Özge Nur Ünal

Bartın Üniversitesi, Türkiye Cumhuriyeti
unalozgenur57@gmail.com

Öz: Bu çalışmada Bursa ve çevre iller için önemli bir yere sahip Tavuk Getirme Oyunu kaynak kişilerden derlenerek incelenmiştir. Çalışmada yöreyle ilgili coğrafi, kültürel ve folklorik öğeler göz önünde tutularak Eski Türk inanç sisteminden günümüze ulaşan inançlar ve ritüellerin korunması ve kültürün aktarımında sürdürülmesi hedeflenmektedir. Bu çalışma ile Bursa’da yaşayan yerli halk ve Balkan göçmenlerinin evlilik, eğlence ve düğün folkloru ile ilgili bakış açısı sunulması amaçlanmıştır. Bu çalışmada oyunun Şamanizm ve Eski Türk inançlarından taşıdığı izler tespit edilmeye çalışılmıştır.

Türk kültürünün ayrılmaz bir parçası olan evlilikle ilgili gelenekler, uygulamalar yörelerimizde yaşatılmaya devam edilmektedir. Evliliği toplumun oluşmasında temel olgu olarak değerlendiren bilinç birkaç yıllık değildir. Ailenin, devletin en küçük yapı taşı olduğunu düşünen toplumsal hafıza yasak ve müjdelere sunmuştur. İnanç ve normlar ışığında her toplum evlilik hadisesine farklı bir anlam yüklemiş ve bu çerçevede uygulamalar geliştirmiştir. Evlilik yalnızca bireyler için değil mensubu olduğu toplum ve millet adına da önemli bir hadisedir. Neslin devamının temini olan evlilik eşik olarak değerlendirilmekte ve kişinin hayatındaki en önemli üç olaydan biri olarak ele alınmaktadır. Anadolu’da inançların uygulamalara yansımış şekli köy seyirlik oyunlarından esinlenmiş hâli olan ve eski Türk inanç sisteminden izler taşıyan Tavuk Getirme Oyunu, Bursa şehri ve çevresinde oynanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Gelenek, Bursa, Evlilik, Tavuk Getirme Oyunu, Şamanizm.*

1. Giriş

Gelenek, zamanın ellerinde yoğrularak geçmişin sesini bugüne taşıyan, nesiller boyu kültürden kültüre aktarılacak bazen bir tören ile bazen söz ile kendinin hissettirmektedir. Türk kültüründe gelenek yalnızca tekrar edilen bir davranış değil aynı zamanda var olmanın hafızası, toplumun kendini inşa ettiği kadim bir vasiyet ve mirastır. Örnek’in ifade ettiğine göre **“Gelenek, geçmişte yaşamış bir toplumun hayat tarzını, düşüncesini, davranışlarını, sanatını, hukuk anlayışını, dinini ve ahlâkını bugüne ulaştıran ve topluma yön veren değerlerin bütünüdür** (Örnek, 1977, s. 18)”. Gelenek kavramı halkın istek ve beklentisi doğrultusunda gerçekleştirilen yüzyıllar öncesinden gelen atalarının genetik hafızasının yansımaları olan kültürel verimlerdir. Bir toplumun kuşaktan kuşağa aktardığı alışkanlıkları, toplumsal hafızası, kültürü ve eylemlerinin tümünü gelenek başlığı altında toplamak mümkündür. Geleneklerin en çok

yaşatıldığı yerler ise düğünler ve cenazelerdir. Bireyin ait olduğu, ait hissettiği toplumla kaynaşmasını sağlayan gelenek, görenek ve ritüeller toplumun kültür hafızasında yaşayan bütünleşmenin temel unsurlarıdır. Tüm insanları ortak noktada buluşturan gelenekler insan hayatının üç eşiğinde karşımıza çıkmaktadır. Esas itibarıyla günlük yaşamın içinde ortaya çıkan bazı işaretler toplumları yakından tanımaya yöneltir. İnsan davranışlarını içeren gelenekler milletler tarafından sözlü ve eylemsel olarak sürdürülmektedir. Bu gelenek ve ayinleri geçmişe bağlılık ve toplumun kendine has özelliklerini muhafaza etmek amacıyla sürdürürler. Doğum, düğün ve ölüm etrafında şekillenen ritüeller bireylerin kolektif şuurunu güçlendirmektedir (Kahraman, 2010, s. 232). Kolektif bilinçten doğan eğlence, yas ve inanç etrafında şekillenen eylemler olan ritüeller araştırmacılar tarafından amaçlarına ve zamanlarına göre sınıflandırılmıştır. Araştırmacı Mahmut Tezcan düğünlerin yaygınlığını, **“Düğün, evlenme olayının sadece bir kesitidir. Fakat evlenme olgusu evrensel olduğu gibi, onun bir kesiti olan düğün de evrensel bir olgu olarak tüm kültürlerde görülür. Fakat her kültür, evlenme olgusunu ve düğünü kendi kural ve kalıplarına uydurarak gerçekleştirir”** şeklinde vurgulamaktadır (Tezcan, 2000, s. 36).

Gündelik hayattan birçok faktör oyunlarda yer almaktadır. Evlilik olgusu günlük yaşamın bir parçası olarak Türklerin yaşam tarzına uygun olarak şölen ve toy havasında gerçekleştirilir. Yerleşik hayata geçtikten sonra tarım faaliyetlerinin ve toprağın veriminin artması ile birlikte insanlarda geçim sıkıntısı azalmaya başlamış; refah seviyesi arttıkça bireysel ve toplumsal ihtiyaçlar ve aidiyet duygusu ön plana çıkmaya başlamıştır. Toplum için ayrı ve kutsal öneme sahip evlilik kurumunun beraberinde getirdiği uygulamaların başarısı ve tecrübi bilgiye olan güven duygusuyla tekrarlanmaya devam etmektedir. Toplum kendi menfaati söz konusu olduğunda hayatı ve gelenekleri kendi akışına bırakmaz; eylemlerin düzenli olarak tekrarlanmasını ister (Durkheim, 2005, s. 434). Tarım toplumlarında yaz geldiğinde âlem içinde raks eden toprak bereketiyle tüm hünerini gösterir. Toprağın ekilmesi ve mahsulleri sonucunda ortaya çıkan bereket toprağa atfedilerek “toprak ana” vasfını ortaya çıkarmıştır. Toprak, kadınla ve doğurganlıkla ilişkilendirilerek üreme meselesi ortaya çıkmıştır. Kadın-erkek ilişkileri bağlamında düşünürsek toprağa ekini ekmek yani insanın üremesi ikinci bir insana duyulan ihtiyacı ortaya çıkarmıştır. Bu ikinci insan toprağa ekini eken erkektir. Bu mesele zaman içinde bir törene, şölene dönüşerek akitten düğüne ve merasime doğru yol almıştır. Toplum en küçük birimi olan ailenin inşasında bir dizi adet ve uygulamalara başvurmaktadır. Bunlardan biri olan düğün merasiminde kadın ve erkek için iki ayrı geçit olan evlilik geleneklere göre farklılık gösteren ayin, törenlerle kutlanır. Evlenme ve tören bağlamında düğün evlilik sözleşmesi olarak görülse de gelenekler açısından zengin ritüellere sahiptir (Özdemir, 2018, s. 241). İnsan hayatının belli başlı dönemlerine geçerken yapılan törenler, birer toplumsal zaruret halini almış; doğum, evlenme ve ölüm gibi geçiş dönemleri zengin adetler ve inançlarla süslenerek birer merasim haline getirilmiştir (Örnek, 1971, s. 216). Düğünler bireyin içinde yetiştiği kültürün yansıtılmasında önemli bir paya sahiptir. Toplumun kültürüne ilişkin durumların ortaya çıktığı önemli bir zemindir ve toplumun sosyal çerçevesini çizer. Pek çok toplum için düğün

merasimleri özel ve anlamlıdır; toplumsal birlikteliğe, insanların kaynaşmasına, yardımlaşmasına ve kültürün yaşatılmasına da vesile olurlar (Erol Çalışkan; Oral, 2016, s. 228). Yaşam şekline, hayattan beklentilere ve insan ilişkilerine bağlı olarak zamanla değişen bu akit esnasında bireyler yaşamın ve neslin devamını sağlamak adına toy düzenleyerek mutluluklarını söz ve eylemle ilan eden bazı ritüellere başvurur. Kutsallık atfedilen tören Durkheim’ın bakış açısına göre pozitif ritüeller kategorisine girmektedir. İnsanlar bu uygulamaları geçmişe olan bağlılığı devam ettirmek için yerine getirirler (Durkheim, 2005, s. 438). Düğün geleneklerinin bölgelere göre uygulanışı değişiklik gösterirken temelinde yatan inanç ve korunma duygusu ortaktır. Yapı ve şekil bakımından sözlü ve uygulamalı olarak ayrılan geleneklerin uygulamalı kısmında ritüeller ve oyunlarla karşılaşmaktayız. Uygulamalı geleneklerin birçoğunu oluşturan oyunların dans ve tekrara dayanan biçimleri mevcuttur. Oyunların menşei incelendiğinde Türk halk kültüründe yer alanların Orta Asya’ya kadar uzandığı görülmektedir. Tarih sahnesinde geniş coğrafyalarda ve göçebe yaşam biçimiyle yaşamış Türklerin oyunları üzerinde hayatlarında önem verdikleri hadiseler, mücadeleler, iklim ve coğrafyaya bağlı motifler yer almaktadır. Metin And’ın (1983) ifade ettiğine göre Anadolu’ya gelen Türkler hayvan inançlarına bağlı uygulamaları da birlikte getirmişlerdir (s. 35). Anadolu sahasında oynanan oyunlara bakıldığında Şamanizm, İslamiyet ve coğrafyaya bağlı etkenlerin gelişim gösterdiği tespit edilmektedir. Milli kültürü oluşturmada birincil etken olan gelenekler ve geleneklerin aktarımında söz sahibi olacak icracılar bir kültürün kendine özgü niteliklere sahip olmasına katkı sağlamaktadır. Birçok millet ve toplulukla etkileşim içerisinde olan Türkler kendi geleneklerini muhafaza ettiği gibi farklı kültürlerden de kültürlenme yoluyla alışverişte bulunmuştur. **“Türkler, Anadolu’ya ilk geldiklerinde orada kendi sayılarının en az on katı daha kalabalık halka karıştı, kendi getirdiklerini onlarda bulduklarına kattı, kaynaştı, sonra da bunu sonuna kadar saklamasını bildi. Uygarlıkların sürekliliği damarlardaki kanda değil, fakat davranışlarda beliriyor. Kuşaktan kuşağa yaşam ve ölüm karşısında aynı davranışlar, aynı törenler el değiştiriyor. Bu davranışlar başlar üzerinden aşan bir meşale gibi el değiştirmiyor, halkın ruhuna siniyor, oraya yuvalanıyor...”** (And, 2012, s. 100). Osmanlı İmparatorluğu yakın tarihte çatısı altında bir araya getirdiği farklı halkların kültürel miraslarından, kendi medeniyet mirasına uygun olanları özümseyerek katmanlı bir kültürel mozağin oluşmasına katkı sağlamıştır. Bursa şehri hem coğrafi hem de siyasi düzlemdeki konumuyla kozmopolit bir şehir olma vasfını uzun yıllardır sürdürmektedir. Halkları içerisinde Arnavut, Abhaz, Çerkez ve birçok milletten insan barındırmaktadır. Farklı kültürlerin çeşitlenmesinden ortaya çıkan ve Türklerin kendi inanç tasavvurundan gelen yüzlerce yıllık birikimin ritüel, tören, şölen ve ayin ismini verdiğimiz merasimlere yansıma şekli gelenekleri ortaya çıkarmıştır. Sebeplilik ilkesince toplumsal sebeplere sahip olan ritüel ve ayinler toplumların tecrübi bilgisi ve inanç sistemine dayanmaktadır. Bu gelenekler bağlamında oynanan ve yerine getirilen uygulamalardan biri olan Tavuk Getirme oyunu Anadolu’da başka isimlerle evlilik âdetleri olarak yaşamaktadır. Bartın’da “tavukçu olma” şeklinde tezahür eden gelenek Anadolu’nun diğer yörelerinde de yaşamaktadır (Erol Çalışkan, 2019, s. 429).

İnsan hayatındaki üç önemli eşikten biri olan evlilik beraberinde bazı uygulamalar getirir. Bu uygulamaları gerçekleştirmenin ardında yatan sebepler incelendiğinde merasimi layığıyla yerine getirmek, mutluluğu ilan etmek ve paylaşmak gibi sebepler yataken eski Türk inanç sisteminden izler taşıyan uygulamalar mevcuttur. Bu uygulamaların amacı birey içinde bulunduğu durumdan başka biri duruma geçerken geçiş döneminde bilinç ve ruh kaybı yaşamadan kötü ruhlardan madden ve manen uzak tutmaktır. Sembollerle dolu oyunun ortaya çıkış sebebi inançtır. Danslar hem izleyenlere hem de onu icra edenlere eylemleriyle bilgiler gönderir (Güven, 2013, s. 43). Geçiş dönemlerinde kişi zararlı dış etkenlere karşı güçsüz ve açıktır (Örnek, 1971, s. 105). Bu uygulamalardan biri olan Tavuk Getirme oyununun işlevleri arasında evlenen çiftlerden kötü ruhları ve nazarı uzaklaştırmak, yuvadaki bereketin artması, gelin-damadı eğlendirerek streslerini azaltmak ve yeni hayatlarındaki sayfada güzel izler bırakmak amacıyla gelin ve damadın arkadaşları tarafından sergilenir. Türk mitolojisinde egemenlik ve bereket motifi olarak karşımıza çıkan tavuk, barışın temsili olarak da incelenmiştir. Roux'un (1994) ifade ettiğine göre de tavuk iffeti temsil etmektedir (s. 176). Yeni evlenen çiftlerin ailelerinin onlar adına misafirlere ve dünürlerine tavuk sunma temsili hayvan biçimde koruma inancı geliştirmiş huzur, mutluluk, iyi niyet göstergesidir.

Gelin ve damadın bekâr arkadaşlarının bu uygulamada yer alma sebeplerini erginlenmenin gerçekleşmesi olarak yorumlamak mümkündür (Çetin, 2008, s. 6). Aynı zamanda bekâr arkadaşlar kendi geçiş dönemlerini tamamlayarak ve psikolojik doyuma ulaşmanın ilk adımını atmış olur. Toplumsal dayanışmayı da sağlayan bu uygulamalar evlenen bireylerin topluma kabul edilişi üreme ve bereket odaklı ritüeller eşliğindedir (Aça, 2018, s. 2). Eski düğün âdetlerinin işlevleri mutlu bir yuvanın kurulması, geçimin iyi olması ve güven duygusunu arttırmaya yöneliktir. Grubun bütün üyelerinde canlanan ortak his her zaman aynı hareketlerle ritüeli tekrarlayarak dışsal olarak ifade etmeye yönelir. Tören yerine getirildiğinde istenilen sonuç elde edilmiş olur (Durkheim, 2005, s. 433).

Gelin ve damadın arkadaşlarına yâren ismi verilir. Ataman'ın (1992) ifade ettiğine göre **“Düğünler erkekler arasında aynı zamanda muhabbet toplantıları idi. Bu anlayış içinde muhabbet deyimi, yaren ve ihvan kaynaşması demektir. Yârenlik ve ihvânlık, karşılıklı saygı ve sevgiye dayanan yürek bütünlüğü ve yardımlaşma duygu ile birbirine bağlı, Ata yadigâri gelenek ve görenekleri yaşatmak demektir”** (s. 9). Görsel şölene dayanan bu oyun esnasında çiftlerin arkadaşları, misafirler ve aile bireyleri arasında eğlenceli diyaloglar ortaya çıkar. Kültürün sürekliliği ve dinamikliğini seçilen kıyafetler ve sergilenme biçimi gözler önüne serer. Ulusal ve bireysel kimliğin inşasında kıyafet kimlik dilidir. Topluma olan aidiyet ve bütünleşme duygusunu gösteren simge giysidir (Aça, 2017, s. 294). Kült aracı olarak seçilen giysi üzerinde Şamanizm inancından izler taşıyan tüy, kuş figürü sembolize etmektedir. Bu aksesuarlar sayesinde koruyucu ruhların onlarla birlikte olduğu düşünülmektedir. Dramatik nitelik ile kostümler hazırlanırken role uygun kıyafetler seçilir. Erkekler kadın kılığına, kadınlar erkek kılığına girer (Bkz. Şekil 1 ve 2). Kılık değiştiren, yüzünü boyayan, çeşitli araç-gereçlerden yararlanan bir grup genç tarafından oynanır. Anadolu'da

kadın ve erkeklerin ikiye ayrılarak oynanan kına gecesi ritüelleri de mevcuttur. Bolu yöresinde, kına gecesinde kadınlar arasında oynanan Hasan Oyunu buna örnektir (Erol Çalışkan, 2018, s. 195). Bayburt yöresinde oynan sağdıç oyunları da geleneğin içerisinde yaşayan, ritüel barındıran oyunlardır. Kabak'ın ifade ettiğinden hareketle bu oyunlar halk hukuku ve halk kültürüne dair örnekler sunmaktadır (Kabak, 2023, s. 124)

Metin And'dan aktarılanlara göre Orta Asya Türkleri Yakutlardaki Kımız töreni dansında gençler kendi aralarında eğlenirken şu sözleri söyler: *“Yaşlılar uyku ve mide doldurmaktan yorulup çekilince gençler çoktandır bekledikleri bu anı fırsat bilip çayıra giderler ve iki sıra halinde dizilirler; bir sırada kızlar öteki sırada erkekler. Süslü ve ufak adımlarla bu iki canlı duvar birbirine yaklaşır”* (Shklovsky, 1916, s. 55-56 Akt. And, 2012, s. 95). Yakut ve Anadolu Türkleri karşılaştırıldığında bölgelere göre değişiklik gösteren oyunlarda ortak olan eğlenme ve gençlerin sahne almasıdır. Eylem ve söz bakımından bu oyunların çeşitlenmesi mümkündür. And'ın ifade ettiğine göre ritüel ve törende eylem sözden daha etkilidir ancak söz ve mithos eylemin kalıcı ve anlamsal yönünü tamamlar (And, 2012, s. 52).

2. Tavuk Getirme Oyunu Nasıl İcra Edilir?

Ritüelin nasıl icra edileceği kadar kimler tarafından ve hangi sözlerle edileceği de önemlidir. Genelde cuma günü oynanan bu oyun geç saatlere kadar devam eder. Oyunun asıl oynandığı gün kına gecesinin hemen ardındadır. Cuma günü seçilmesinin sebepleri arasında İslami etkiyle beraber o gün ve gecenin kutsal kabul edilmesi olarak değerlendirilebilir. Söz varlığımıza bakarsak halk arasında söylenen *“Cuma'dan cumaya dernek, komşudan komşuya örnek”* deyiimi kutlama vesilesini aydınlığa kavuşturmaktadır. Halk arasında yıllardır yerine getirilen bu gelenek saat kaç olursa olsun bölünmez; eğlenceye ortak olunur. Davul zurna eşliğinde ev basılırken gelin damat kapıda oynar. Avrupa toplumlarında, özellikle İtalyan halkı arasında şaklabanın kılık değiştirerek çeşitli figürler sergilemesi ve kralı eğlendirme görevini üstlenmesi nasıl bir gelenekse bizim oyunlarımızda da gençler kendi istekleri doğrultusunda gelin ve damadı eğlendirme sorumluluğunu üstlenir ve geçiş dönemlerini tamamlamış olurlar. Ritüele ismini veren tavuk aile büyükleri tarafından hazırlanmış olarak büyük bir tepsi eşliğinde misafirler arasında dolaştırılır. Bölgelere göre değişiklik gösteren bu yiyecekler bazı yerlerde bakliyat ve ince taneli yiyecekler olarak hazırlanır. Bir saç geleneği olarak gelin ve damadın başından aşağı dökülen taneli yiyeceklerin bereketi arttırdığı ve evlilik gibi kutsal bir müesseseyi yerine getiren çiftlerin neslin devamını temin ettiği için kutsandığı inancı geliştirilmiştir (Gerek, 2014, s. 111). Bu gelenekte saç töreni olmadan eve getirilen tavuk pişirilerek misafirlere ikram edilmektedir. Geleneksel Türk tiyatrosundaki seyirlik oyunlara benzeyen bu uygulamadaki ortak unsurlar, eski Türk inanç sistemi ve Şamanizm kalıntılarıdır. Türk halk dansları ve oyunlarında Şamanizm ile totemizmin izlerine rastlanması, bu inançların fikrî yapısı her gün gelişen bir dönemde dahi varlığını sürdürmesinin, Türklerin bu uygulamaları benimseyerek kendi yaşamına uyarlamasından kaynaklanmaktadır. Bu oyunun en önemli özelliği belli günlerde

oynanmasıdır. Köylü oyunun işlevlerinin bilincinde olarak bu oyunu oynar. Oyun eğlence amacının yanı sıra kutsal anlamıyla gerçekleştirilir. Tavuk Getirme oyunu bir kına gecesı ritüelidir. Başlı başına bir ritüel olan kına gecesı içerisinde ayrı bir öge olarak karşımıza çıkar. Bu uygulamanın kına gecesinde yapılması kutsallık atfedilerek Kâbe’den gelen kına ile birlikte kötü ruhlara karşı korunmak ve def etmek amacıyla sergilenmesidir. Düğün dernek ilan edilirken akrabalara ve köylülere kahvehane ya da camilerde mum eşliğinde danışığa gelin diye davet okunur. Bu görevi erkekler yerine getirir. Okuntuya icabet eden misafirler birer poşet ekinle gelir ve düğün evine destek olurlar (K.Ş.-1). Okuntuya gelenlerin hediye vermeleri geleneklerimizden biridir. İmece usulüne dayanan bu ritüelde yardımlaşma esastır. Düğünde konak verilerek cuma akşamından gelen çevre köylüler yatıya kalır ve bu âdete konak verme denir. Konak veren evler düğün sahipleri ve akrabalarıdır. Düğün gününde konak sahibinin tepsisine her şey konur ve misafirler doyurulur. Anadolu’da varma-gelme olarak bilinen yemek daveti Bursa’da Konak ismiyle anılır. Türk sofralarının zenginliğini ve bereketini düğün evlerinde verilen ikramlarla saptamak mümkündür. Düğün evlerinde bolca yemek ve ikramın bulunması Allah’a şükran ve minnet duygusuyla düğün sahipleri tarafından sunulur. 3 gün süren düğünde ilk gün yani Cuma gelin kınası olur. Cuma günü ilk kınanın olması o günün kutsal kabul edilmesi ve kınanın Kâbe’den geldiğine dayanan bir kùltür (Ataman, 1992, s. 32). Cumartesi günü erkek kınası olur. Bu kınada gelin gelinliğini giyer. Pazar günü sabah ören yerinde oğlanlar birbirini çamura ve suya yatırarak eğlenirler. Ören yerinde bu tür bir eylem gerçekleştirilmesinin sebepleri arasında Bursa şehrinin coğrafi konumundan dolayı her tarafının su olması ve suya dair geliştirilen kutsal inançtır. Damat üç ahar gezdikten sonra en sonunda size de bulaşsın darısı başınıza diyerek su serper (K.Ş.-2). Kına gecesı bittikten sonra ayrı ayrı gelin ve damanın evi basılır. Bu esnada bazı maniler söylenir. Bu maniler söz ve mitin eyleme dönüşmüş hâlidir. Söz konusu maniler söyleyen kişilerin niyetini belli eder: **“İnegöl’e giderken sağ tarafta sanayi, sanayiden yar seven enayidir enayi”, “Masa üstünde tabak hem yuvarlak hem kaymak, şu Gelene kızları hem dondurma hem kaymak”** (K.Ş.-4). Kına yakıldıktan sonra kız tarafı elinde çıra ile dolaşarak kız tarafını çağırır, oğlan tarafı ise kendi akrabalarını çağırır. Önce gelin ve damat evi gezilir, gezme bittikten sonra akrabalara gidilir. Anlatılana göre eskiden bir teneke içinde kazık çakılarak içinde yanan çıralar eşliğinde davulcular gezmekteydi (K.Ş.-2). Halk arasındaki efsaneye dayanarak ermişlerin gece yarısından sonra elinde çıra ile gezdiğine olan inanç ayine de yansımıştır. Bu efsanenin yanı sıra ateşin Türk kültüründeki önemine dair ateşle kötülüklerden arınma inancı da ritüele yansımıştır. Duygusal olarak incelendiğinde ateşin sıcaklığı ve ışığı ritüeli gerçekleştirenlere cesaret ve güven verir. Sabaha kadar yanan ateş ile eğlence devam etmektedir. Eski Türk inanç sisteminde ateşin sönmesi ciddi bir mesele olarak ele alınmış; sönmesi yeni evlenen çiftler için uğursuzluk olarak kabul edilmiştir. Evin büyükleri sandıklarında sakladıkları kıyafetleri çıkarıp gençlerin önüne kılık değiştirmeleri için koyarlar. Bu kıyafetlerin saklanma sebepleri arasında maddi olarak tekrar elde edememe korkusu ya da şamanların giysilerinde olduğu gibi herkesin ulaşmaması ve günlük işlerde kullanılmama düşüncesi olarak değerlendirilebilir. Komik

hâle bürünerek yüzlerini boyarlar. Eskiden kömür ve isle boyanan yüzler artık kozmetik sektörünün gelişmesiyle makyaj malzemelerinden yararlanarak boyanır (Bkz: Şekil 1). Kız evi oğlan evine gider ve kadınlar erkek; erkekler kadın, nene, dede, Arap ve çingene kılığında gülüşerek oynarlar. Seçilen kıyafetlerin ne olduğu kadar nasıl sunulduğu da önemli bir meseledir. Kılık değiştirmenin bir sınırı olmamakla birlikte toplumda yaşanan olaylardan hareketle halkın ruhunu temsil ve taklit edenler değişebilmektedir. Ritüel esnasında darbuka çalınır. Eskiden kepçe ve tencere çalınarak çıkarılan ses son yıllarda arabaların ses sisteminden yararlanarak kötü ruhları kovma işlevi yerine getirilmektedir (K.Ş.-2). Kötü ruhların gazabından ve şerrinden korunmak, sağlıklı nesiller yetiştirmek için tercih edilmiştir. Çalgı çengi bittikten sonra kız evi oğlan evine doğru elinde kapacak ile yola çıkar. Oğlan evi tavuk ve çerezlik verir. Çerezlik ve yemişler gelin-damadin yakınlarından alınır. Yemiş alınacak eve zor duruma düşürmemek ve kapiya geleni geri çevirmemek adına önceden ne isteneceği söylenir. Bu esnada *“Hatircının hatırı var, Katircının katırı var, biz buraya gelmezdik de Ayşe’nin hatırı var”* diye mâni söylenir. Oyun sırasında kaynanaya söylenen maniler de vardır: *“Arabada Mersin, Kaynana buraya gelsin, Kaynana buraya gelmezse, kaynata bu gece gebersin”* (K.Ş.-4).

3. Sonuç

Devletin geleceği ve en küçük birimi olan aile birliğinin kurulmasındaki gelenekler yerel nitelikleriyle çeşitlenmiştir. Yerelden ulusala ulaşan bu geleneklerin yaşatılmasında 2022 yılının Türk Kültür Dünyası Başkenti seçilen Bursa şehrinin mühim bir yeri vardır. Bursa’nın yüzyıllardır devam eden çok milletli yapısı ve 2022 ile birlikte tüm dünya ülkelerinden misafirlerini ağırlaması geleneklerinin Türk Dünyası ülkelerine ve diğer ülkelere ulaşmasına vesile olmuştur. Osmanlı devletine başkentlik yapmış; şehir ve medeniyet bakımından üst düzey bir şehir olan Bursa kültürel mirasını geleneklerle yaşatmaya devam etmektedir. Kültürel kimliklerin teminatı olan gelenekler yöreden yöreye farklılıklarla yaşatılmaktadır. Bu bağlamda geleneklerin en yoğun gözlemlendiği düğün-dernek merasimlerinde gelin ve damadı şenlendirmek, korumak ve yuvalarından kötü ruhları, kötü enerjileri kovmak adına gerçekleştirilen Tavuk Getirme oyunu Bursa şehrinde kına gecelerinden sonra icra edilmektedir. İcra esnasında söylenen maniler, kullanılan araç gereçler ve gerçekleştirildiği gün dolayısıyla Şamanizm, Eski Türk İnancı ve İslamiyet kaynaklı motifler barındırır. Bu motiflerin tespiti ve yorumlanmasında kaynak kişilerin değerlendirilmeleri ve işlevler dikkate alınmıştır. Geçmişten günümüze canlı şekilde devam eden oyunun oynanışı ve araç-gereçleri değişse de asıl işlevini korumaya devam etmektedir. Bursa ili ve çevresinde oynanan oyunun temsilcileri gençlerden oluşmaktadır. Neslin devamlılığında ve geleneğin korunmasında gençlerin söz sahibi olması; kültürün yozlaşmaması ve aslını muhafaza etmesi açısından son derece önemlidir. Kaynak kişilerin ortak noktada bulunduğu görüş yeni evlenen çiftlerden kötü ruhları uzaklaştırmak ve imece usulüyle evlenen çiftin yuvasına huzur, bereket zerk etmektir. Anadolu’da her yörede bereketin ve yardımlaşmanın esası farklı bir gelenekle yaşatılsa da amacı aynıdır. Bursa yöresinde Tavuk Getirme Oyunu ile gerçekleştirilen ritüel gelecek nesillerin söz sahibi olduğu bir gelenek olarak yaşatılmaktadır.

Sözlü Kaynaklar:

- KK-1: Kıymet Yakut, 1949. Ev Hanımı. Kayapınar Köyünden, 15 Ağustos 2022.
KK-2: Gülsüm Yakut, 1995, Önlisans, Özel sektör, İnegöl merkez, 17 Ağustos 2022.
KK-3: Gülçin Yakut, Önlisans, Özel sektör, İnegöl merkez, 17 Ağustos 2022.
KK-4: Seda Yakut, 1999, Lisans, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni, İnegöl merkez, 15 Ağustos 2022.
KK-5: Hülya Şen, 1980, Ev Hanımı, Sarıpınar Köyünden, 19 Ağustos 2022.

Yazılı Kaynaklar:

- Aça, Mehmet. (2018). “Köken Mitleri Evlilik Kurumunun Ortaya Çıkışını Nasıl Açıklıyordu?” *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*. 11(21) S. 1-14.
Aça, Mustafa vd. (2017). “Halk Bilimi El Kitabı”. İstanbul: Motif Vakfı Yayınları.
And, Metin. (1983). Anadolu Halk Dansları ve Halk Tiyatrosunun Özellikle Hayvan Benzetmeceleri Bakımından Asya Kökenleri” 2. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri, 3. Cilt, Ankara: Gazi Üniversitesi Başın Yayın Yüksekokulu Basımevi. Ş. 31-50.
And, Metin. (2012). Oyun ve Büğü. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
Ataman, Sadi Yaver. (1992). Eski Türk Düğünleri. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
Çetin, Cengiz. (2008). Türk Düğün Gelenekleri ve Kutsal Evlilik Ritüeli. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dergisi. (48)2 Ş.111-126.
Durkheim, Emile. (2005). Dini Hayatın İlkel Biçimleri. Çev. Fuat Aydın. İstanbul: Ataç Yayınları.
Erol Çalışkan, Şerife Seher. (2018). “An Example To Theatrical Village Plays From The Bolu Region: Hasan Play”. FILKO-Third International Scientific Conference, 26-27 Nisan-Stip, s. 195-201.
Erol Çalışkan, Şerife Seher. (2019). “Bartın’da Düğün Geleneklerinin Dünü ve Bugünü”. Teke- Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, 8(1), s. 413-445.
Erol Çalışkan, Şerife Seher; Oral, Şerife. (2016). “Safranbolu’da Evlilik Âdetleri”. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9(43), s. 227-240.
Gerek, Zinnur. (2014). Eski Türk İnançlarının Erzurum Tavuk ve Turna Barındaki İzleri. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi*. 32, s. 99-112.
Güven, Merdan. (2013). Türk Halk Oyunlarının Şamanî Kökleri. Erzurum: Fenomen Yayınları.
Kabak, Turgay. (2023). Bir Kültür Taşıyıcısı Birey Olarak İmdat Sancar ve Bayburt Sağdıç Düğünleri. *Palimpsest International Journal for Linguistic, Literary and Cultural Research*. 8(16). s. 117-127.
Örnek, Sedat Veyis. (1971). İlkelerde Din, Büyü, Sanat, Efsane. İstanbul: Gerçek Yayınevi.
Örnek, Sedat Veyis, (1971) Türk Halk İnançları, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
Örnek, Sedat Veyis. (1977). Anadolu Folkloru. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
Özdemir, Mehmet. (2018). “Selam ile Düğün Çağırma Geleneğinden Davetiye Kültürüne Kültürel Ekonomik Bir İnceleme” 9. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri. s. 241- 261. Ankara.
Roux, Jean Paul. (2021). “Türklerin ve Moğolların Eski Dini”. Çev. Aykut Kazancıgil. İstanbul: Dergâh Yayınları.
Tezcan, Mahmut. (2000). “Türk Ailesi Antropolojisi”. Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.

Özge Nur Ünal

Bartın University, Republic of Turkey

**A Wedding Ritual with Traces of Shamanism and the Old Turkish Belief System:
Chicken Fetching Game**

Abstract: In this study, the Chicken Fetching Game, which is important for Bursa and the surrounding provinces, was compiled from the source individuals. The study aims to preserve the beliefs and rituals that have reached the present day from the Old Turkish belief system, with respect to geographical, cultural and folkloric elements of the region and to continue the transfer of culture. This work aims to present the marriage, entertainment and wedding folklore of indigenous peoples and Balkan emigrants living in Bursa. This study identified the game's traces of Shamanism and Old Turkish beliefs.

Marriage-related traditions, practices and customs that are an integral part of Turkish culture continue to be found in our localities. Consciousness is not a few years old, which considers marriage to be the fundamental phenomenon in the formation of society. The social memory that thought the family was the smallest building block of the state presented bans and heralds. In the light of beliefs and norms, each society gives a different meaning to marriage and develops practices within that framework. Marriage isn't just a matter for individuals, it's an important event for the society and for the nation in which he belongs. The marriage that underpins the continuation of the generation is considered a threshold and is considered one of the three most important events in one's life. In Anatolia, a game of Chicken Fetching, inspired by village bystander games, is played in and around the city of Bursa, and traces of the old Turkish faith system.

Keywords: *Tradition; Bursa; Marriage; Chicken Fetching Game; Shamanism.*

Şekil 1: Tavuk Getirme Oyun Ekibi, Bursa- İnegöl

Şekil 2: Çingene Gelin ve Nişanlı
Gelin Kılığında Kaynak Kişiler

Şekil 3: Kılık değiştiren kadınlar

Şekil 4: KK-3 Gelin ve damadın
arkadaşlarından kılık değiştiren biri ile
birlikte.

Şekil 5: KK-3 Gelin ve gelinin kılık
değiştirmiş arkadaşı ile birlikte.

ГОД. 10
БР. 19

ПАЛИМПЕСТ

PALIMPSEST

VOL. X
NO 19